

STC 8/2015, de 22 de gener

Constitucionalitat de la Ley 3/2012, de 6 de julio, en relació amb importants modificacions de l'Estatut dels Treballadors (accés al text de la sentència)

La sentència resol el recurs presentat pels grups parlamentaris del *PSOE* i de *La Izquierda Plural* contra la *Ley 3/2012, de 6 de julio, de medidas urgentes para la reforma del mercado laboral* (Reforma Laboral 2012). En concret, **es qüestionava la constitucionalitat d'aspectes força rellevants d'aquesta reforma, entre els que destaquen les següents modificacions de l'ET: art. 41, sobre modificació substancial de condicions de treball; art. 84.2, relatiu a la prioritat d'aplicació dels convenis col·lectius d'empresa en determinades matèries; art. 51, que regula l'acomiadament col·lectiu; i DA 10a, sobre les clàusules de jubilació forçosa que puguin establir-se en la negociació col·lectiva.** També es respon a d'altres qüestions, com la **supressió dels salaris de tramitació** en els acomiadaments improcedents o la inaplicabilitat de l'art. 47, on figura la normativa relativa a la **suspensió del contracte o reducció de jornada per causes econòmiques, tècniques, organitzatives o de producció o derivades de força major.**

El TC desestima íntegrament el recurs, i conclou que cap dels preceptes qüestionats és inconstitucional. D'aquesta manera, es confirma la constitucionalitat de la Reforma Laboral de 2012, en consonància amb allò ja resolt pel propi TC en la sentència 119/2014, de 16 de juliol.

Raona el TC que la **limitació del dret a la negociació col·lectiva** s'adreça a "procurar el manteniment del lloc de treball en lloc de la seva destrucció", i que **la modificació unilateral de les condicions de treball per part de l'empresari no s'erigeixi sinó en una alternativa al fracàs de la negociació.**

Segons el tribunal tampoc es vulneren els arts. 28 i 37 de la *Constitución* amb l'establiment de matèries en les quals el **conveni d'empresa té prioritat d'aplicació, ja que ni impossibilita la negociació col·lectiva d'àmbit superior sobre les matèries respecte de les quals es preveu aquesta prioritat ni resta eficàcia normativa a la regulació sectorial ja existent**, que se seguirà aplicant a totes les empreses del seu àmbit que no aprovin el seu propi conveni col·lectiu.

Sobre la nova regulació de l'acomiadament col·lectiu, la sentència entén que suprimeix espais d'incertesa en la interpretació i aplicació de la norma, generats per unes regulacions tan obertes i abstractes que arribaven a "constituir l'exigència d'una prova diabòlica als empresaris".

La supressió de la possibilitat de què la negociació col·lectiva estableixi clàusules de jubilació forçosa s'entén que s'adequa a l'actual situació de crisi econòmica, agreujada per una elevada taxa d'atur i, en definitiva, **no s'aprecia cap vulneració del principi d'igualtat** en la impossibilitat de què les administracions públiques puguin acudir a allò que disposa l'art. 47 ET, doncs hi ha un element diferencial entre les diferents categories de treballadors, com és la diferent estructura en la qual s'incardinen.